

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Hapanta Ta Hellēnisti Heuriskomena

Origenes

Coloniæ, 1685

Ex Origenis in Primi Libri Regum, Cap. 28. de Engastrinytho. Interprete
Leone Allatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79842)

[illegible]

Ἐκινήσαντες οἱ ἄνθρωποι· ἐκοιῦτο πῶμα. Ὁ ἄγιος λέγει καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, πῶς ἀναγὰγ
σοι· ὁ εἶπε, Ἰαμὴλ ἀνάγαγέ μοι πῶμα λέγει· ὁ ἄδεν ἡ γυνὴ τὸν Ἰαμὴλ, ὁ ἔβοσεν ἡ γυνὴ
Φωνὴ μεγάλη λέγουσα· ἐξέρχου ὡς ἐκ οἴκου τοῦ τούτου ἡμῖν καταβομβήσονται, ἐν

εἰς ἐκκλήσια, ὡς ἀπὸ Σαμεὺλ, οὐκ ἔστι ἐν
 αὐτῷ εἶδεν ἡ γυνὴ Σαμεὺλ, ἡ δὲ ἰσχυρὰ φω-
 νήεντος. καὶ ἐποίησεν ἡ γυνὴ φωνὴν μεγά-
 λην· καὶ εἶπε, μή φοβῶμαι, ἀλλὰ πᾶσι πα-
 τερσὶν ἡμεῖς, καὶ οὐκ ἔστι Σαὺλ; καὶ εἶπεν αὐτῇ
 ὁ βασιλεὺς· τί γὰρ ἐστὶ, μή φοβῶμαι; καὶ ἐξο-
 κῆται; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν Σαὺλ· Θεὸς
 εἶδον ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ·
 τί τοῦτο εἶδον αὐτῷ; καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀνὴρ πρε-
 βύτης ἀναβαίνων, καὶ αὐτὸς περιεβλήθη
 ῥάβδον διπλοῦσαν ἐφ' ὅσον λέγει αὐτῷ ἐν ὁρα-
 τήν· καὶ ἡ μάστιξ ἱερειῶν· οὐδὲν ὅτι ἐναντίον ἐν
 τῇ γῇ λέγει, ἐξ αὐτοῦ. αὐτὸς γὰρ Σαὺλ ἀν-
 τίσταται τῷ Σαμεὺλ, ὡς ἀντὶ τῆς φωνῆς· ὡς
 διακονοῖ δικαιοσύνης· ἀλλὰ πᾶσι, ὅπως ἔ-
 σται ἡ γυνὴ Σαμεὺλ, ἀλλὰ γέγραπται, ὅτι
 ἐγὼ Σαὺλ, ὅτι Σαμεὺλ ἐστὶν, ὅτι εἶπεν ὁ πᾶς
 Σαὺλ πρὸς τὴν γυνῇ, καὶ πρὸς Σαμεὺλ· καὶ
 πάλιν πρὸς τὸν Σαμεὺλ· καὶ εἶπε Σαμεὺλ
 πρὸς Σαὺλ· ἵνα πᾶσι παρὲς γὰρ μετὰ ἀνα-
 γίνε με; εἶπε, φησὶν ἡ γραφή, ἡ δὲ πρὸς
 Σαμεὺλ, ἵνα πᾶσι παρὲς γὰρ μετὰ ἀνα-
 γίνε με; καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σαμεὺλ· Σαὺλ,
 σφόδρα οἱ ἀλλόφυλοι πολεμῶσιν ἐν ἐμοί, καὶ
 ὁ θεὸς ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἀπέχει τῇ μοι
 ἐν, καὶ γὰρ ἐν χειρὶ τῷ Σαμεὺλ, καὶ ἐν τοῖς
 ὀφθαλμοῖς ἐκάλυψα, ὅτι δὴ δὴ μοι ποιήσω
 πάλιν ἡ γραφή, οὐκ ἄλλο· εἶπεν, ἀλλ' ὅτι αὐ-
 τὸς Σαμεὺλ ἐστὶν, καὶ ἵνα πᾶσι παρὲς γὰρ με;
 καὶ οὐκ ἀπέστη ἀπὸ Σαὺλ, ἐν γῇ καὶ Σαμεὺλ,
 ἐπὶ τῇ αὐτῇ αὐτῷ, ὅτι τὸν ἐλάλησεν ἐν χι-
 τῶν· καὶ διαρρήξει τὴν βασιλείαν ἐν χειρὸς
 Σαὺλ· καὶ δαίμονιον πρὸς Σαμεὺλ· καὶ βασιλείας
 ἱερειῶν τῆς φωνῆς ὅτι ἐναντίον λόγῳ; ὅτι
 τὸ Σαμεὺλ αὐτῷ ἐν τῷ λόγῳ· καὶ εἶπε, καὶ ἐν
 τῷ λόγῳ· ἀνταρῶν δυνάμειον ἀγίων ἀνταρῶν
 λόγων· καὶ ἀνταρῶν τῶν πρὸς τὸν Σαμεὺλ, ἐπα-
 πορευμένων τε τῶν πρὸς τὸν Σαμεὺλ, ἐπεὶ τὸ
 δαίμονιον, αὐτῶν ὅτι ὁ λόγῳ ἐπὶ τῷ Σαμεὺλ
 ὅτι ἀναγκάσει ἡ ἰσχυρία, καὶ ἡ δὲ ἐξέτασις ἡ
 αὐτῇ, ἵνα ἰδῶμεν πᾶσι ἡμεῖς ἐν τῷ λόγῳ
 ὅτι λαλῶν ἐν χειρὶ μετὰ διαρρήξει καὶ
 τῷ βασιλείᾳ ἐν χειρὸς Σαμεὺλ, ὅτι αὐτῷ
 πρὸς Σαμεὺλ· δαίμονιον ὅτι δὴ αὐτῷ
 ἐν τῷ βασιλείᾳ δαυὶδ, τῷ λόγῳ· καὶ
 εἰς χειρὸς Σαμεὺλ· καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ
 αὐτῷ ἐν ἀμαλὴ· αὐτῷ ἐστὶν ῥήματα θε-
 ῶν ἐν ἀμαλὴ; καὶ ἐστὶν ἀληθὴ; ἀληθῶς γὰρ
 ὅτι ἐποίησε τὸ θε-
 ῶν καὶ Σαμεὺλ. ἀλλὰ πρὸς τὸν βασιλέα
 ἀμαλὴ ζῶντα, ἐφ' ὃ καὶ πρὸς τὸ κομῆσε-
 ῖς αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἐξέτασις ἀνείδισε
 Σαμεὺλ τῷ Σαμεὺλ· καὶ διὰ τὸ ῥήμα
 τοῦτο

Abus, immodicaque verborum copia Samue-
 lem apud inferos non fuisse contendit. *Vidit*
mulier Samuelem, narrans vox dixit, & cla-
 mavit mulier voce magna, & dixit ad Saulem:
Ne timeas: ut quid decepisti me, & tu es Saul?
Et dixit ei Rex, Quid est? ne timeas. Quid vi-
disti? Et dixit mulier ad Saul: Deos vidi ascen-
des de terra. Et dixit ad eam: Quae est forma
illorum? Et dixit illi: Vir senior ascendens, &
hic senior diploide Ephod indutus. Fatetur eam
 vidisse & vestem sacerdotalem. Novi oppo-
 situm dicere, quod mirum non est. Ipse quip-
 pe Satanas transformat se in Angelum lu-
 cis. Quare magnum non est, si & illius mini-
 stri in ministros iustitiae commutantur. Sed
 quid id est, quod Samuelis esse mulier co-
 gnovit? Sed scriptum est, Saulem cognovisse
 illum fuisse Samuelem, & procubuit in faciem
 suam super terram, & adoravit. Rursus item
 Scripturae Auctor: *Et dixit Samuel ad Saulem:*
Ut quid perturbasti me faciendo ascendere? Dixit,
 inquit Scriptura, jam credere opus est: *Dixit*
Samuel: Ut quid in iram excitasti me, faciendo
me ascendere? Respondet deinde Saul: *Val-*
de alienigena pugnant in me. Et Deus discescit à
 me, & non respondit mihi ultra, licet ipsum in
 manibus Prophetarum, & in somniis invocave-
 rim, ad notificandum mihi quid faciam. Iterum
 Scriptura, nec alius dixit, ipsum Samuelem
 dixisse: *Ut quid interrogas me, & Dominus dis-*
cessit à te, & factus est contrarius, & fecit alium sibi,
sicut locutus est, in manu mea. Et abscindet
 regnum de manu tua. Dæmonium de Israeli-
 tico regno vaticinatur. Quid ad hæc, qui
 contrarium asserunt? Videtis, quodnam cer-
 tamen sit in verbis Domini, quæ auditori-
 bus indigent, qui magna, & ineffabilia pos-
 sint intelligere de exitu ex hac vita, cum
 prima in dubium controvertantur, & se-
 cunda manifesta non sint. Sed sermo adhuc
 in examine est. Dico vero, necessariam esse
 & historiam, & illius examen, ut quid nos
 post vitæ hujus exitum expectat, videamus.
Locutus est in manu mea, & abscindet Dominus
regnum de manu tua, & dabit illud proximo
tuo David. Dæmonium vero regnum David
 nequit habere compertum, quod à Deo de-
 cretum erat. Quidni? Nonne vocem Domi-
 ni intellexisti? *Non fecit indignationem ira sua*
in Amalec. Nonne hæc sunt verba Domini?
 Nonne vera sunt? vere quidem voluntatem
 Domini Saul executus non est? sed Regem
 Amalec vivum conservabat, propter quem
 & antequam quiesceret, & in exitu ipso Sa-
 muel Sauli exprobravit: *Et propter hoc verbum*

1. Reg. 20.
12. 13.

2. Cor. 11.
14.

1. Reg. 28.
14.

1. Reg. 28.
16. 17.

1. Reg. 28.
18.

1. Reg. 14.
28.

hoc

ἐχ' ὡς δ' ἄλλος τ' ἐκεί, ἀλλ' ὡς δεσπότης παλαιῶν, ὡς πῦρ ἐλθόμενον δεινὰ γέμενον τοὺς ψαλμοὺς ἀνὰ ψαλμὸν ἀκούσαντες, ὡς μύχοι πολλοὶ αἰτάσθαι πόνους ἀπείρους καὶ μὴ λυτοὺς ἐπ' ἐμὲ τὸ μακρὸν καὶ ὡς λῶν ἀπαζῶν καὶ ὠρῶμενον. διεσκορπίσθητ' ὅσα μὲν μεμνημένα ἐν γὰρ μεμνημένοι θ' ἴσῃ γράμματα μεμνημένοι γὰρ αὐτῇ εἰρημένων ἐστὶν καὶ ψαλμὸν. σὺ κοῦν ὡς

[illegible]

Matth. 11. Christo ipso teste, nemo fuit: Major inter
 11. natos mulierum Ioanne Baptista nullus fuit: neque
 timeas id affirmare: descendit ad inferos
 pronuncians Dominum, ut illum descensu-
 rum praediceret. Propterea dum in custodia
 esset, ac sibi exitum interitumque imminere
 conficeret, illis duobus discipulis quae-
 rebat, non: Tu es qui venturus es? sciebat
 enim; sed: Tu es qui venturus es, an alium
 expectamus? Gloriam illius compertam ha-
 buit; de mira ejus vi plurima locutus fuit,
 primusque illi testimonium exhibuit: Qui
 post me venit, ante me factus est. Vidit illius
 10. 1. 1. 1. gloriam, gloriam quasi virginis à Patre, ple-
 10. 1. 1. 4. ni gratia & veritatis. Hæc cum de Christo
 vidisset, piget credere, dubius hæret, nec
 fatetur: Dicit ipsi, tu es Christus. Quæ cum
 non intellexissent nonnulli, asseverarunt
 Joannem tantum actalem, Christum non
 novisse, sed ab eo discessisse Spiritum san-
 ctum. Sed sciebat illum, cui antequam na-
 sceretur testimonium perhibuit, & pro quo
 saltavit, dum ad ipsum Maria accederet,
 ut de illo testimonium fecit mater ejus illis
 Luc. 1. 44. verbis: Ecce enim ut facta est vox salutatio-
 nis in auribus meis, exilivit in gaudium infans
 in utero meo. Hic itaque Joannes, qui an-
 te nativitatem exilivit, qui dixit: Hic est
 10. 1. 31. de quo ego dixi, Qui post me venit, ante me fa-
 10. 1. 33. ctus est: &c. Qui misit me, dixit mihi, Super
 quem videris spiritum descendentem, & ma-
 nentem, ipse est filius Dei. Hic, inquit, non-
 dum noverat Christum in ventre. Noverat
 quippe illum. Simile quid Petro passus est
 propter gloriæ exuperantiam. Quodnam
 illud est? Hic magnum quid de Christo scie-
 bat. Quis sum? Quem me dicunt filii hominum
 13. esse? Hic ait, dicit hoc. Tu vero quid? Tu
 es Christus filius Dei vivi. Propterea beatus
 enuntiatur. Quoniam caro, & sanguis non re-
 velavit illi, sed Pater qui in caelis est. Cū igitur
 grandia de Christo audisset, & grandia con-
 cepisset, auxilium in semet non admisit: Ec-
 ce ascendimus in Hierusalem, & perficietur.
 Luc. 18. 31. Et: Oportet filium hominis multa pati, & repro-
 18. 32. bari à Principibus sacerdotum, & Sacerdotibus,
 & occidi, & tertio die resurgere. Propitius, in-
 quit, sis tibi Domine. Maxima de Christo no-
 verat; quod humilior erat de eo noluit ad-
 mittere. Similem mihi animo pingit Joan-
 nem, dum in custodia erat: grandia de
 Christo apprehenderat, vidit caelos aper-
 tos; vidit Spiritum sanctum super Salvato-
 rem descendentem, manentemque super
 eum. Similem gloriam dum videt, hæret du-
 bius, fortasse etiam non credebatur, ac sic

λέγοντος, μετ' αὐτὸν ἐν ἡγεμονίᾳ γυναικῶν ἰωάννης
 ἔβαπτις· ἐδίδας ἐστίν· μὴ φοβέσθαι λέγειν ὅτι ἐγὼ
 ἄδελφός καὶ ἐξ ἐκείνης τῆς κατὰ δόξαν τὸν κύριον, ἵνα
 τῷ εἰρηαὶ τὸν κατὰ δόξαν μόνον. Διὰ τὸ ὅτι
 τὸν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἦδεν τὴν ἐξοδὸν τὴν
 ἐπικειμένην αὐτῷ, πέντε αἱ δύο τῇ μαθητῇ
 ἐπιβάντες, ἐχ'· οὐδὲ ὁ ἐρχόμενος, ἦδεν γὰρ
 ἀλλὰ. οὐδὲ ὁ ἐρχόμενος, ἡ ἀλλοτρίαν τῶν
 μὲν; εἶδεν αὐτὸν τὸν δόξαν, ἐλάλησε πολλὰ πρὸς
 τὸν θάυμασιόν τι αὐτῷ. ἐμαρτύρησεν αὐτῷ
 πρὸς τὸν ὁ ὅπως μετ' ἐρχόμενος, ἐμαρτύρησεν με-
 γέγονεν. εἶδεν αὐτὸν τὸν δόξαν, δόξαν ὡς μονο-
 γυνῆς πατρὸς, πλὴν χρεῖται καὶ ἀλη-
 θείας· πλὴν αὐτῶν ἰδὼν αὐτὸν χρεῖται, ὁ κενὸς πε-
 σα, ἀμφιβάλλει, καὶ ἐλέγει, εἰπατε αὐτῷ. οὐ
 αἶ ὁ χρεῖται, καὶ μὴ νόησαντες γὰρ πνεῦμα ἐμαρ-
 τήρια λέγουν, ἰωάννης ὁ τηλικῶς εἶδεν ἡδὲ χρε-
 σὶν, ἀλλ' ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον.
 ἔδεν τὸν, ὃ ἐμαρτύρησε τῶν ἡγεμονῶν, καὶ
 ἐφ' ὃ ἐσκήνησεν, ἡλικία ἦλθεν ἡ μαρτυρία
 αὐτοῦ, ὡς ἐμαρτύρησεν, αὐτῷ ἡ μήνη αὐτοῦ λέ-
 σα. ἰδὲ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ ἡ ἀσπασμένη
 εἰς τὸ αὐτὸ μετ' ἐσκήνησεν ἐν ἀγαλλίασει· ἐξ-
 φῶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μετ'. ἔως οὖν ὁ σκεπήσας
 τῶν ἡγεμονῶν, ἰωάννης ὁ εἶπεν· ἔως ἐστὶ αὐτῷ
 ἐγὼ εἶπον, ὁ ὅπως μετ' ἐρχόμενος, ἐμαρτύρησεν
 μετ' ἐγὼ. ἐπὶ πέντε αἱ δύο μοι εἶπον ὅτι ἰδὼν
 τὸ πνεῦμα κατὰ δόξαν, καὶ μόνον, ἔως ἐστὶν ὁ υἱὸς
 ἡ θεῶν. ἔδεν, φασιν, ὅτι καὶ ἡδε ἰησοῦς χρεῖται
 ἐν κοιλίᾳ. ἦδεν γὰρ αὐτόν, ἀλλὰ δι' ἡγεμονῶν
 δόξης ὁμοίον πρὸς πέποινηκε. πῶς οὖν;
 ἔδεν μέγα πῶς ἡδε αὐτῷ ἡ χρεῖται· πῶς ἐμὴ; πῶς
 μετ' ἐγὼ εἶπον ὁ ἄνθρωπος αὐτῷ; ὁ γὰρ τὸν πῶς
 οὐδὲ ὁ χρεῖται ὁ υἱὸς ἡ θεῶν ἡ ζῶντος, ἐν ὃ καὶ
 μακαρίζεται, ὅτι (ἀρετὴ καὶ ἀγαθὸν ἀπεκα-
 λυψεν αὐτῷ, ἀλλ' ὁ πατὴρ ὁ ἐν τοῖς ἡγεμονοῖς ἐπεί
 οὖν μεγάλα ἦκεσε αὐτῷ χρεῖται, καὶ μεγάλα
 ἀπελάμβανε, καὶ ἐπαρτέτατο τὴν ἐσθίαν
 τὴν τῶν αὐτῶν. ἰδὲ ἀναβαίνομεν εἰς ἑσθίαν
 λήμ, καὶ τελειώθηκεν). καὶ. δὲ τὸν υἱὸν ἡ ἀν-
 θρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ διδοῦν μαθητῶν
 διὰ τῶν δεχόμενων, καὶ πρὸς βυτῶν, καὶ διδοῦν
 τῶν βυτῶν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. ὅτι
 σιν. ἰδὲ σοὶ κύριε· μεγάλα ἦδεν αὐτῷ χρεῖται,
 ὅτι ἡβήλησε τῶν ἀδελφῶν τῶν ταπεινότερων αὐτῷ
 αὐτῷ. τοῖς τὸν πῶς μοι νοεῖ τὸν ἰωάννην ἐν φυ-
 λακῇ· καὶ μεγάλα εἶδεν αὐτῷ χρεῖται. εἶδεν ἡγεμονῶν ἀνεωβότας. εἶδεν πνεῦμα ἄγιον ὡς
 ἐργαζόμενον ἐν τῇ νουθεσίᾳ, καὶ μένον ἐπ' αὐτόν· ἰδὼν τὴν τηλικαύτην δόξαν
 ἀμφιβάλλει. καὶ τάχα ἡπίσει· διὸ ἔδεν ἐνδοξόν· ἔδεν μέγας ἄδελφός, ἔδεν μέγας τῶν ἀδελφῶν
 κατελύσεται. διὰ τὸ ἐλέγει. οὐδὲ ὁ ἐρχόμενος, ἡ ἀλλοτρίαν τῶν ἐσθιόμενων; ἐπαρτέτατο
 βίω

ὁποῖόν ἐστι, τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει, καὶ πῶς τὸ ἔργον
κατακαύσει. (ζημιώσῃ). αὐτὸς δὲ σωθήσεται
ἕως ὥς δια πυρὸς. διελθούσμεθα οὖν ἐκ πλῆ-
ντος καὶ πάλιν καὶ ἐκ δυνάμεως καλῶς βιώσμε-
τες καλῶς ἀπαλλάξαι. ὅτι ἐλεγον οἱ δόρυχοι,
ἐδὲ οἱ παλαίμαρες, ἐδὲ οἱ παῖδες. (Φη). ἔδυνάμε-
θα ἡμεῖς ἐπὶ τῷ καλῶς βιώσμεν, καλῶν καὶ
ἀναλυσάμεν, ἐκ τῶν χειρῶν ἐν αὐτῷ. διότι ἕως ἔχον-
τες πλῆν καὶ πολὺν κερδοῦν ἐπὶ τῇ συντελείᾳ
τῶν αἰώνων ἐκλήθημεν, πρὸς τὸ δυνάμεν λαμ-
βάνειν ἀμείνους. (Φη). τὸ δὲ βολῆς, ὅτι δόξα ἔμεν. B
ἐδὲ τὸ δυνάμεν διὰ τῶν ἐργῶν. οἱ δὲ πρὸς
ὧν τὸ πλῆν ληψοῦν. σὺ οὖν πρὸς τὸ ἐξα-
τῶν ἐλθὼν, λαμβάνεις τὰς μισθούς διὰ τῶν ὁκοδε-
σποῦν ἐκ χειρῶν τοῦ κυρίου ἡμῶν, ὃ ἡ δόξα,
καὶ τὸ κρῖν, καὶ τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμείν.

flammeo illo gladio damno illato. *Unusquisque* 1. Cor. 3, 13
jusque vero quale opus sit, ignis ipse probabit. Si
alicujus opus combustum fuerit, damnum con- 1. Cor. 3, 15
trahet, ipse vero salvabitur sic quasi per ignem.
Pertransibimus ergo. Habemus item ultra
& aliud eximium; non possumus, si recte vi-
xerimus, male discedere. Hoc non dicebant
antiqui, non Patriarchæ, non Prophetæ.
Nonne id nos effici possumus; si bene vixe-
rimus, melius & dissolvemur, erimusque
cum Christo? Propterea cum ultra cate-
ros id habeamus, nec leve sit emolumen-
tum, cum in fine sæculorum devenerimus,
primi denarium accipiemus. Nam audi pa-
rabolam: Incipiens dabat denarium ab ulti-
mis. At primi existimabant se majus quippiam
habitueros. Tu ergo primus, qui ultimus ve-
nisti, mercedem à Patre familiās accipis in
Christo Jesu Domino nostro, cui gloria &
robur in sæcula sæculorum, Amen.

ΑΠΟ ΤΩΝ
ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ ORIGENIS
ΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΥΑΛΜΟΥΣ.
EX
COMMENTARIIS IN
PSALMOS.

Ἀπὸ τῆς εἰς τὸν α. ψαλμὸν τόμος.

E Tomo in Psalmum primum.

Interprete DIONYSIO PETAVIO.

Κλειῖται καὶ ἐσφραγίσται ἡ θεία
γραφὰς οἱ θεοὶ φασὶ λόγοι, τῇ κλειδί-
τῃ δαυὶδ, ἡ καὶ ἐσφραγίσται. καὶ ἡς ἐξη-
ταί τὸ ἐκτύπωμα σφραγίδος ἀγίασμα κυ-
ρίου. τετέστι τῇ δυνάμει τῆς δεξιότητος αὐ-
τοῦ θεοῦ, τῇ καὶ τῇ σφραγίδος δηλωμένη. καὶ
ἐν αὐτῇ κλειῖται καὶ ἐσφραγίσται, ὁ ἰωάν-
νης ἀναδιδάσκει ἐν τῇ ἀποκαλύψει λέγων. Ἐ-
κ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐν φιλadelphείᾳ ἐκκλησίας
γεγραμμένον. ὅτι λέγει ὁ ἄγγελος, ὁ ἀληθινός, ὁ
ἐχὼν τὴν κλειδί τῆς δαυὶδ, ὁ ἀνοίγων καὶ ἐδίδει
κλειδί, καὶ κλειῖται καὶ ἐδίδει ἀνοίξει. οἱ δὲ σε
ἐξαγείας δέδωκε δύναμις ἐν ὧν πόνος ἀνέω-
γμένον, * ἢ ἐδίδει δύναμις κλειῖται αὐτῷ. Ἐ-
μετ' ὅλγῃ καὶ εἶδον ὅτι τὴν δεξιάν τῆς κα-
τὰ τὸν θρόνον βιβλίον γεγραμμένον ἐ-
σφραγισμένον, ὅτι ὁ πᾶς, κατεσφραγισμένον σφρα-
γίστην ἐπ' αὐτό. Ἐδίδον ἄγγελον * ἰσχυρὸν κηρύσσοντα
φωνῇ μεγάλῃ. τίς ἀξίος αὐτοῦ; καὶ τὸ βιβλίον,
ἐκ λίστης σφραγίδας αὐτοῦ; καὶ ἐδίδει ἡ δυνάμις ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ὅτι τῇ γῆς, ὅτι ἡ
κάτω τῇ γῆς ἀνοίξαι τὸ βιβλίον, ὅτι βλέπων αὐτό. Ἐκλαμὼν, ὅτι ἐδίδει ἀξίος ἀξίος

CLAUSAS, obsignatasque Scripturas
esse sacras, divina testantur oracula;
idque Davidis clave, ac forsitan & sigillo;
de quo scriptum est: *Figura sigilli sanctitas* Exod. 28,
Domino. Quod de virtute Dei, qui ea lar- 36.
gitus est, intelligi debet, quæ videlicet per
sigillum adumbratur. Etenim clausas at-
que obsignatas esse Scripturas Joannes in
Apocalypsi, declarat his verbis: *Et Angelo* Apoc. 3, 7.
Ecclesia, quæ Philadelphia est, scribe; *Hec*
dicit Sanctus verus qui habet clavem David;
qui aperit, & nemo claudet; & claudit, &
nemo aperiet. *Novi operatua; posui fores co-*
ram te apertas, quas nemo claudere potest. De-
inde paulo post; *Et vidi ad dexteram sedentis* Apoc. 5, 1.
in throno librum scriptum intus & à tergo, ob- 5, 1.
signatum signaculis septem. *Et vidi Angelum*
proclamantem voce magna: Quis est dignus ape-
rire librum, & solvere signacula ejus; *Et ne-*
mo poterat in celo, neque in terra, neque sub ter-
ram aperire librum, neque aspicere illum.
Et flebam, quoniam nemo dignus inventus est
aperire librum, neque aspicere illum. *Et unus*